

Edice Muzeum v knize **PŘIBLIŽUJE HISTORII** sice letmo, ale v určitém smyslu téměř „na dosah“. A publikum na to zřejmě slyší.

Havel v knižním muzeu

František Emmert (1974) je ambiciózní a pilný muž, o čemž svědčí i jeho heslo v internetové encyklopédii Wikipedia nejen tím, kolik a jaké obsahuje údaje, nýbrž též díkci, která napovídá, že si heslo sepsal nejspíš sám. Tento někdejší student historie, religionistiky i práv (titul JUDr. získal vloni) se prosadil zejména svazky zvanými Muzeum v knize. První vydal roku 2006 (Holocaust), ten nejnovější – v pořadí devátý – nedávno. Poprvé je „muzeální“ titul koncentrován nikoliv na historické údobí či událost, nýbrž na život a dílo osobnosti, konkrétně na Václava Havla (1936–2011).

Edice Muzeum v knize je specifický projekt, ne však zcela originální. Knihy, v nichž se kromě textů a ilustrací nacházejí faksimile dobových dokumentů, jsou disciplínou svého druhu. Emmert a jeho nakladatel, značka CPress, se však strefili do poptávky. Lidé se nejspíš rádi dívají po knihách formálně netuctových, za něž jsou ochotni si připlatit (doporučená cena jednoho „Muzea“ bývá 990 korun, to je i případ Havla). Zákazníci se dívají po titulech, jež důrazem na vizuálnitu odpovídají dnešní době, a zároveň se „rukodělostí“, individuální typografií a polygrafii, vymykají prefabrikaci. Vázané svazky Muzea v knize čítají pouhých několik desítek velkoformátových křídových stran; výtisk je vždy vložen do ochranného kartonového boxu. Výklad pochopitelně musí být heslovitý. Faksimile dobových dokumentů (havlovský svazek jich schraňuje třicet), které si vytahujete z pauzákových obálek, mají svůj půvab. Držet například kopii pozvánky na premiéru Zahradní slavnosti v Divadle Na zábradlí (uskutečnila se 3. prosince 1963) je docela přiblžující zážitek.

Možná, že knižní „muzea“ se časem ukážou jako jeden z mála funkčních prostředků, kterak se v digitální éře tištěným produktem hodnověrně dotýkat minulosti.

ZÁLOŽKA
JOSEFA CHUCHMY

Obálka havlovského svazku
z edice Muzeum v knize